

[Josiassen.]

„De af Strandfredningskommissionen truffne Bestemmelser vedrørende Byggelinier tinglyses ved Kommissionens Foranstaltning og noteres paa de paagældende Ejendommens Blad i Tingbogen.“
Til samme Paragrafs Stk. 2 foreslaas følgende Tilføjelse:

„De Betingelser, som maatte være knyttet til en i Henhold til denne Bestemmelse givne Tilladelse, kan ved Fredningsnævnets Foranstaltning tinglyses paa vedkommende Ejendom.“

Endelig foreslaas en Tilføjelse til Lovens § 31, Stk. 6, saalydende:

„Naturfredningsplaner tinglyses ved Overfredningsnævnets Foranstaltning og noteres paa Tingbogens Blade for de Ejendomme, som helt eller delvis omfattes af Planerne. Aflysning finder Sted, naar Planerne erstattes med endelig Fredning eller endeligt opgives.“

Alle disse Ændringer har man fra Statsministeriets Side ønsket gennemført, og jeg forstaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at det er billiget af de forskellige Autoriteter. Jeg skal da paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en villig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Elmqvist: Som omtalt af den højtærede Statsminister og af det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Josiassen) gaar Paragrafferne 1 og 2 i det foreliggende Lovforslag ud paa at give Bemyndigelse til Tinglysning af de Bestemmelser, der er truffet vedrørende Byggelinien for Bygninger, som ligger i Nærheden af Strandarealer, og af de Betingelser, som maatte være knyttet til Tilladelser, der er givet til Bebyggelse i Nærheden af Skovarealer. Ved Tinglysningen opnaas der det praktiske, at disse Bestemmelser, hvis Vedtagelse er hjemlet i Loven, fremtidig kan komme til at fremgaa af vedkommende Ejendoms Folio, saa at de, der vil sælge eller købe en Ejendom eller i det hele taget skal have med en Ejendom at gøre, ved at se i Pantebøgerne kan faa Klarhed over, hvilke Bestemmelser der gælder vedrørende den paagældende Ejendom.

I de foreslaaede Regler ligger altsaa ikke nogen som helst Udvidelse af den Myndighed eller de Beføjelser, som ved Naturfredningsloven er givet Fredningsnævn eller Fredningsmyndigheder. Jeg synes, det er rigtigt at understrege dette; det kan nemlig ikke nægtes, at Administrationen af Naturfredningsloven har

givet Anledning til adskillig Utilfredshed hos mange Borgere. Til Berøligelse for disse Borgere mener jeg derfor, det bør understreges, at de her foreslaaede Bestemmelser ikke betyder nogen Udvidelse af Lovens Omfang; efter Bestemmelsernes Vedtagelse kan Fredningsnævnene ikke foretage mere, end de kan i Dag ifølge Lovens Regler. Nogen Ængstelse er der altsaa ikke Grund til at nære for dem, der ikke er saa glade ved Naturfredningsloven, i Anledning af de her foreslaaede Bestemmelser.

Jeg sagde, at Naturfredningslovens Anvendelse havde givet Anledning til adskillig Utilfredshed. Jeg skal ikke komme ind paa, hvorvidt denne Utilfredshed har været berettiget eller ikke; men nægtes kan det ikke, at Lovens Bestemmelser i mange Tilfælde har voldt store Vanskeligheder for dem, som Bestemmelserne gaar ud over, har fordyret Byggeriet ved Vandet og ved Skovene og medført adskillige Ulemper for Ejendomsbesidderne. Naar vi derfor nu skal røre ved denne Lov, synes jeg, det vil være meget naturligt, om vi benytter Lejligheden til i et Udvalg at undersøge nærmere, om Administrationen af Loven har været tilfredsstillende, om der har været Mangler ved den, eller om Administrationen maa formenes i visse Tilfælde at være gaaet for vidt, at være gaaet Ejendomsretten for nær i Tilfælde, hvor en Afvejning af Naturfredningshensynet paa den ene Side og Hensynet til Ejendomsrettens Beskyttelse paa den anden Side burde være faldet ud til Ejendomsrettens Fordel.

Ved Naturfredningsloven er der givet den højtærede Statsminister Adgang til at dispensere, og jeg synes ogsaa, det vil være naturligt i Forbindelse med Behandlingen af det foreliggende Lovforslag i et Udvalg at faa belyst, i hvor høj Grad Statsministeren har givet saadanne Dispensationer. Selv om man er Tilhænger af Naturfredningslovens Principper, vil det, som sagt, efter min Mening være naturligt, at man, naar der nu er en Anledning dertil, ser lidt paa Spørgsmaalene, drøfter Administrationen og giver dem, der synes, at Loven maaske har været administreret forkert, at man er gaaet for vidt, Adgang til at fremkomme med deres Besværgelser. Det vil da vise sig, om der er Skavanker og Fejl, der bør rettes, det vil vise sig, om den nævnte Utilfredshed er berettiget, og dette kan igen give Anledning til, at man, hvis man synes, der er noget at rette ved Administrationen eller ved Lo-